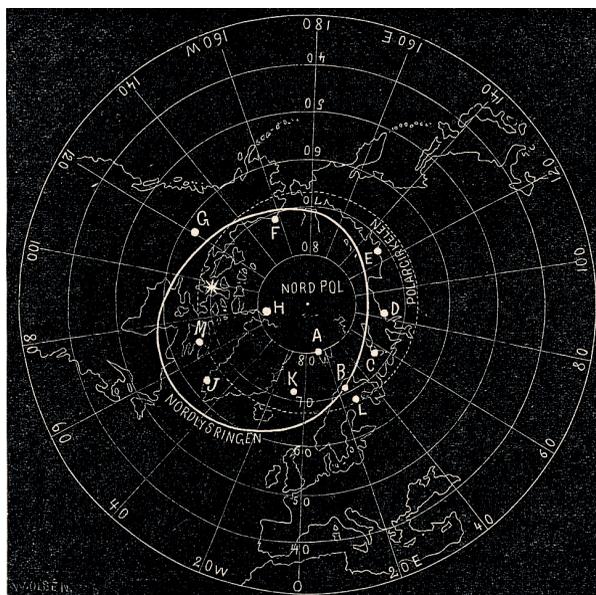

10.2 Kort over de primære polarstationer i Det Internationale Polarår, 1882-83, den nordlige halvkugle.

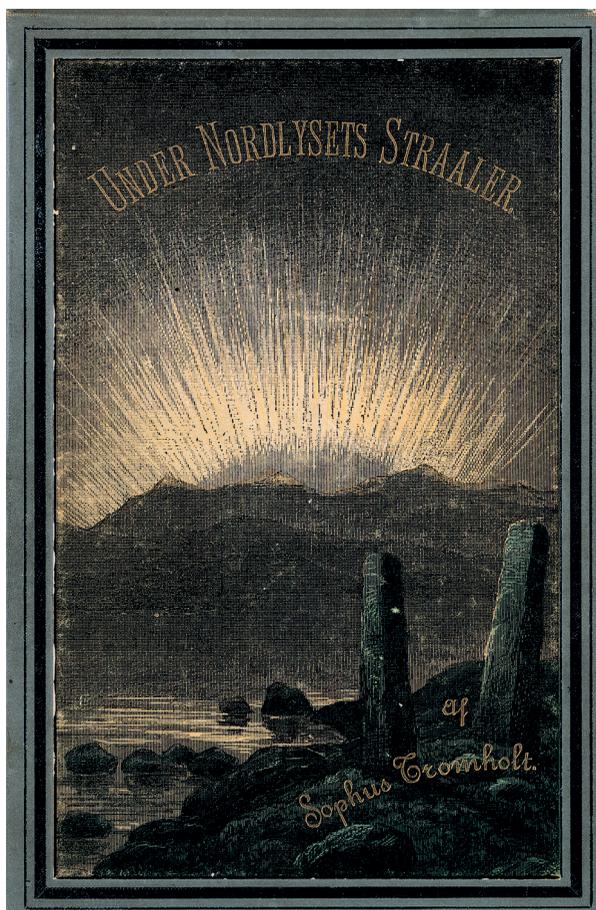
- A. Isefjorde, Spitsbergen, svensk station.
  - B. Bossekop, Alten, norsk station.
  - C. Novaja Semlja, russisk bistation.
  - D. Port Dickson, hollandsk station.
  - E. Lenaffjordens munding, russisk station.
  - F. Point Barrow, amerikansk station.
  - G. Fort Simpson, engelsk station.
  - H. Lady Franklins Land, amerikansk station.
  - J. Godthaab, Grønland, dansk station.
  - K. Jan Mayen, østerisk-ungarsk station.
  - L. Sodankylä, finsk station.
  - M. Cumberland Sund, tysk station.
- (Kraft: "Fra den norske Polarstation", Naturen, september og oktober 1882, s. 130).

Bay, sultede ihjel, pga. et udeblevet forsyningskib. I alt deltog over 700 mænd i ekspeditioner i det første internationale polarår.

Tromholt foreslår og iværksætter ene mand, at der bliver lavet en korresponderende station til stationen i Bossekop, så man kan få nogle rigtig gode målinger af nordlysets parallakse, altså måle vinklerne til nordlyset fra to stationer for at finde dets højde. Tromholt foreslår en telegraflinje mellem de to stationer, men til det skriver professor Mohn i brev til Tromholt den 9. januar 1880, at det bliver alt for kostbart. Mohn sørger imidlertid for, at Tromholt får lov at låne en række instrumenter fra instituttet i Kristiania.

Formålet med Det Internationale Polarår 1882-83 var, som Tromholt skriver, at få samlede og samtidige informationer om forholdene i Nord. Mange tidligere ekspeditioner havde indsamlet meget forskelligt materiale, om f.eks. zoologi og botanik, men man manglede et længere koordineret forløb, så man kunne få overblik over sammenhængen bl.a. i de

10.3 Forsiden af den danske udgave af Tromholts Under Nordlysets Straaler, 1885.